

Seznamte se, JSME OSTRAVSKÁ!!!

» více na straně 11

2. 11. 2015 / 15:00
Akademický den

9. 11. 2015 / 17:00
Lubomír Zaorálek:
Jan Hus a politika

25. 11. 2015 / 18:00
Science Café
v Impact HUB Ostrava

19. 2. 2015
2015 Reprezentační ples OU

Editorial

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou druhé číslo Čtvrtletníku OU@LIVE. To první, červencové, jsme vypustili do světa přímo na festivalu Colours of Ostrava, kde Ostravská univerzita zajišťovala část programu diskuzní scény.

Kromě ohlednutí za naši premiéru na Colours je toto číslo plné reportáží i z dalších akcí: třeba nejúspěšnější ostravské Noci vědců či akce JSME OSTRAVSKÁ!!!, kdy celá univerzita vyrazila na náměstí ukázat svou novou, živější tvář. Najdete zde také pozvánku na IQač: oficiální pivo studentů Ostravské univerzity, které si můžete vychutnat na 4 místech v Ostravě. V rozhovoru se seznámíte s umělcem Liborem Novotným a jeho festivalem KUKAČKA, věda a výzkum vám zase prozradí, jak vypadal pradávny předek všech eukaryot – tedy i nás, lidí.

Tento Čtvrtletník je pouhým výběrem toho nejzajímavějšího, co Ostravská univerzita veřejnosti nabízí. Více hledejte na www.alive.osu.cz.

Prejeme příjemné čtení a těšíme se na vaši návštěvu – ať už online nebo na jedné z našich akcí pro veřejnost.

Kontakty:

Oddělení PR a marketingu ›

Vedoucí oddělení PR a marketingu:

Adam Soustružník
+420 724 919 614
adam.soustruznik@osu.cz

Šéfredaktorka OU@LIVE:

Andrea Wantulová
+420 775 605 888
andrea.wantulova@osu.cz

OU a ČT si podaly ruce

Studenti všech fakult Ostravské univerzity – tedy třeba i medicí či učitelé – mají možnost poznat žurnalistiku opravdu zblízka – přímo v České televizi.

» více na straně 2

aréna

„Kultura nevyšla, sorry, uděláme město sportu“

Libor Novotný je ostravský umělec, který stojí například za malebnou krajinkou na krytu pouliční lampy vedle pěší lávky u Karoliny. Přečtěte si více o jeho festivalu KUKAČKA.

» více na straně 4

rozhovor

Přijďte na IQač

Oficiální pivo studentů Ostravské univerzity už je na čepu! Ginkgo bilobou nabitý IQač sklízí nevídaný úspěch, tak si pospěšte – brzy dojde a další várka přijde až v únoru.

» více na straně 6

pozvánky

Hattrick Marka Eliáše

Jak vypadal náš předek před miliardou let a proč vznikl sex? Trojice článků biologa z Ostravské univerzity se dočkala zveřejnění v jednom z nejprestižnějších vědeckých časopisů na světě.

» více na straně 8

věda a výzkum

JSME OSTRAVSKÁ!!!

Colours of Ostrava, akce v centru města a nejúspěšnější ostravská Noc vědců. Ostravská univerzita se rozhodla obohacovat nejen své studenty, ale taky nejširší veřejnost.

» více na straně 10

reportáže

„Sexuálka“: ostravští medicí zbrojí proti HIV

Notoricky známý vir, na který se často zapomíná, ačkoli nakažených přibývá. Studenti ostravské Lékařské fakulty toto téma otevírají přímo na středních školách.

» více na straně 12

student

Ostravská univerzita a Česká televize si podaly ruce

„Instituce jako Ostravská univerzita a ostravské studio České televize spolu musí spolupracovat už z logiky toho, co v regionu znamenají,“ říká ke spolupráci Tomáš Šířina, ředitel ostravského studia.

ČESKÁ TELEVIZE se studentům Ostravské otevře dokořán. Žádná exkurze, ale skutečná práce přímo v televizi!

Studenti všech fakult Ostravské univerzity – tedy třeba i fyzikové, medicí nebo sociální pracovníci, letos poprvé mají jedinečnou možnost v rámci studia na Ostravské univerzitě nahlédnout do tajů žurnalistiky a rozšířit si své vědomosti a dovednosti.

„Mezi našimi absolventy je několik skvělých novinářů – například Tomáš Etlzer, Kateřina Procházková nebo právě Tomáš Šířina. Spousta novinářů nestudovala žurnalistiku jako takovou, proto chceme dát našim studentům možnost v průběhu studia poznat tuto práci,“ vysvětluje rektor Ostravské univerzity, profesor Jan Lata.

Znalost mediálního pozadí studentům dá značnou konkurenční výhodu na trhu práce. „To je přesně to, co by měla univerzita dělat: hledat možnosti, jak zvýšit uplatnění absolventů na trhu práce. Do budoucna bychom takových modulů, které posilují měkké dovednosti našich studentů, chtěli

nabízet více,“ dodává Lata.

Celý kurz bude hodně prakticky zaměřen. „Nejde o žádné exkurze do studia, ale skutečnou práci v televizi. Chci, aby každý absolvent modulu měl za sebou mediální výstup. Povedené reportáže Česká televize odvysílá,“ řekl Aleš Gongol z ČT, který praktickou část zajišťuje. Dodal také, že se jedná o zcela ojedinělý produkt. „Ani v Brně či v Praze k takovému absolutnímu otevření studia ČT nedošlo.

Nová témata i přístup

Kurz ale ve výsledku může obohatit i Vás – širokou veřejnost. Jak? „Je spousta zajímavých témat, o kterých se neví mnoho právě proto, že neexistují lidé, kteří by se v nich vyznali a zároveň o nich uměli mluvit,“ objasňuje Aleš Gongol.

Za výrazně pozitivní vedlejší produkt tohoto kurzu Gongol považuje fakt, že se studenti naučí

pracovat se zdroji a vyhledávat ty spolehlivé.

Spolupráce je na místě

Česká televize zase tímto způsobem hledá nové talenty. „Opravdu talentovaných, kreativních lidí není mnoho, a toto je jeden z nejlepších způsobů, jak je najít. Hlavně si ale myslím, že instituce jako Ostravská univerzita a ostravské studio České televize spolu musí spolupracovat už z logiky toho, co v regionu znamenají,“ uvádí Tomáš Šířina, ředitel ostravského studia České televize.

V červenci tohoto roku podepsali Tomáš Šířina a Jan Lata memorandum o spolupráci a už letos v září se modul s názvem „Základy televizní žurnalistiky“ otevřel první čtyřicetce studentů.

Co mají společného univerzita a turisté?

Bezručova chata na Lysé hoře získá nový rozměr: děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity, docent Jan Hradecký v rozhovoru pro OU@LIVE prozradil, že fakulta uzavřela partnerství s Klubem českých turistů.

„Klub českých turistů chce posunout své aktivity dál a z chaty Petra Bezruče na Lysé hoře udělat více než místo, kam lidé chodí na pivo. Spolu se Správou CHKO Beskydy plánují projekt, který má děti přitáhnout od počítačů do přírody.

Přírodovědecká a Pedagogická fakulta se budou podílet na programu pro děti – se svými učiteli při výšlapu budou probírat, jak příroda funguje, na vrcholu na chatě pak mohou ve výukovém sále třeba zhodnotit aktivity a soutěže,“ vysvětluje docent Jan Hradecký. Celý rozhovor o jeho plánech, jak z Přírodovědecké fakulty udělat vlajkovou loď univerzity, ačkoli (jak sám Hradecký říká) spousta lidí o této fakultě ani neví, si můžete přečíst v rozhovoru na OU@LIVE.

docent Jan Hradecký »
Foto: Tereza Gerthnerová

Aby nadání nebylo prokletím

Český vzdělávací systém má i přes nesporné kvality jednu zásadní „díru“: přístup k nadaným dětem. Podle docentky Jany Škrabánkové, vedoucí Výzkumného centra edukace nadaných (VCEN) při Pedagogické fakultě OU, země na západě dávno pochopily, co jim výjimečně nadaní žáci přinášejí, a proto jim věnují zvláštní pozornost.

„30 let učím přírodovědné předměty a vím, že mnozí žáci v sobě mají genius, který je utlačován, protože systém za jejich schopnostmi pokulhává,“ říká Jana Škrabánková. „Nadaní žáci totiž mnohdy nejsou tak soustředění jako jejich průměrní vrstevníci, zapomínají v sešitě dodržovat okraje či podtrhovat nadpis zeleně. Jejich talent tak často utichá v závalu poznámek a paradoxně se tak pro ně stává přítěží, ne-li prokletím.“

VCEN se proto rozhodl ve spolupráci s vědci z jiných institucí dát věci do pohybu. Přípravuje projekt, jehož výsledky posunou celé Česko: Měl by přinést nástroj, který umožní tyto nadané žáky identifikovat už v předškolním věku, aby jejich vzdělávání bylo přizpůsobeno podobně, jako u dětí se speciálními vzdělávacími potřebami.

Zárukou celorepublikového dopadu projektu na práci s nadanými žáky je aktivita docentky Škrabánkové v komisích při Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Působí i v České pedagogické společnosti.

NADANÍ je pro děti často spíše utrpením. Jana Škrabánková z Pedagogické fakulty OU se to snaží změnit.

... A aby učitelé nebyli za žáky pozadu

„Spousta dětí umí s ICT pomůckami zacházet už v útlém věku. Jsou to jejich běžní pomocníci. Moderní technologie dnes prostupují do všech oblastí a do vzdělávání také. Je to nevyhnutelný trend a proto by na něj pedagogové měli umět reagovat,“ říká vedoucí řešitelského kolektivu docentka Kateřina Kostolányová.

Dalším z důvodů, proč projekt podpořilo i Ministerstvo školství ČR a Evropský sociální fond, je fakt, že mnoho škol v kraji je sice ICT pomůckami

dobře vybaveno, ale ne na všech školách vědí, jak je efektivně využívat. „Učitelé mnohdy ani nemají představu, jaké škýtá jejich využití možnosti. Netroufají si s nimi pracovat, protože se bojí, že by to neuměli. A tak se stává, že pomůcky končí zavřené ve skříních nevyužité,“ přibližuje situaci Kateřina Kostolányová.

Projekt je realizován ve dvou etapách. V první části jsou učitelům nabídnuty nové možnosti práce s technikou, kterou již na svých školách mají.

Druhá etapa projektu se zaměřila na využití ICT pomůcek v konkrétních předmětech. Školám byly nabídnuty kurzy oborových didaktik s aplikací mobilních dotykových zařízení, jako například výuka matematiky, cizích jazyků, českého jazyka, předmětů přírodovědně orientovaných.

Projekt nese název Chytrí pomocníci ve výuce aneb využíváme ICT jednoduše a kreativně a byl podpořen z Operačního programu vzdělávání a konkurenceschopnost.

Člověk si snadno zvykne na prostředí, ve kterém žije. Když se ale potká s někým z jiného koutu světa, teprve mu dojde, čeho si má vážít a co by stálo za změnu. OU@LIVE vždy v pondělí přináší rozhovor s cizincem dočasně žijícím v Ostravě a poodhaluje život lidí v jiných kulturách stejně jako jejich pohled na Česko. Seriál rozhovorů můžete sledovat na www.alive.osu.cz.

Omar Abrak / Maroko

„Nejvíce mě zarazil ten zkrslý, přesto zcela sebevědomý a nekompromisní pohled Čechů na islám. Ve skutečnosti je islám o dialogu, toleranci, respektu. Jenže bohužel, každé náboženství nebo i kultura mají svou extremistickou větev, která si vybere určité pasáže, a ty interpretuje doslovně. A tyto menšiny jsou hlučnější a viditelnější. Pak vznikají právě stereotypy, jedna z nejnebezpečnějších věcí na světě.“

Za půl roku našicem

Sebastian Schultz / Německo

„Než jsem sem přijel, myslel jsem si, že Česko je tak trochu old-school země. Byl jsem velmi mile překvapen, že je dost moderní. Má tah na branku a myslím, že neustále roste. Byl to celkový dojem, ale jako příklad můžu uvést infrastrukturu. Jel jsem z Německa autem, tak jsem zrovna toto ocenil. Ale i místní hromadná doprava funguje dobře.“

Vafa Babayeva / Ázerbájdžán

„Přijde mi, že u nás mají členové rodiny mnohem užší vazby na sebe – a to i se vzdálenější rodinou. Každý týden se setkáváme se všemi tetami, strýci, bratřenci, sestřenicemi, přineseme si malé dárky, povídáme si o svých životech, chybách, minulosti. Došlo mi teprve tady, jak moc je mám ráda. Měla jsem odjet na dva roky do Španělska, ale po měsíci tady mi chybí tolik, že to ještě zvažím.“

„Tak kultura nevyšla, sorry, uděláme město sportu“

Mijeli jste někdy cestou do Karoliny malebnou krajinu s kostelíkem? Mini-instalace na krytu po-
uliční lampy hned vedle pěší lávky je jedním z počínů MgA. Libora Novotného, který stojí také
za festivalem KUKAČKA v Ostravě. Jak tato díla vznikají a jakou roli hraje vzdělání v životě umělce?

Kdy s KUKAČKOU oficiálně začínáte?
Letos začala už na začátku července. Spojila se s výstavou Tomáše Moravce v galerii Lauby a potrvá do 10. listopadu.

Tomáš Knoflíček (spoluzakladatel festivalu) přirovnal KUKAČKU k „uměleckému geocashingu“, protože na internetu je možnost dle mapy vyhledat místo, autora a konkrétní dílo, a podle této mapy ho potom hledat v reálu. Ne každý má však rád zásahy do svého okolí. Setkáváte se i s nějakou nelibostí?

Jsou i negativní reakce, ale baví nás, když vznikne nějaká diskuze. Je fajn vidět, že se o to lidé zajímají, že o tom přemýšlí. Nejhorší je bezvětrí. Ale někde už jsme na černém seznamu. Poměrně hodně nás kontrolují a jsou ostražití, s čím přijde. Dost nás hlídají. Přes úředníky každý rok minimálně nějaké procento věci vůbec neprojde, nebo se to musí hodně upravovat.

A z jakého důvodu? Je tam nějaké reálné opodstatnění? Třeba bezpečnost...

Jo, to je nejčastější argument. Že je to nebezpečné. Ale i když se snažíme věci řešit, aby splňovaly určité podmínky, tak se nakonec dostáváme do slepé uličky. Co všechno a na jakých místech může ale normálně být a co my skoro nevnímáme, jsou nahé holky jako reklama na půjčku. To jsou podivně umístěné billboardy zatížené cihlami a tohle je tu normálně ve veřejném prostoru. Ale když s něčím přijdeme my, tak to nespĺňuje podmínky bezpečnostní, estetické a jakékoli jiné.

„Hrůzostrašně mi připadá slyšet ‚Tohle byste měli provázat s něčím‘.“

A protože ke KUKAČCE děláme i teoretické vstupy, přednášky, prezentace autorů, tak bychom chtěli otevřít nějakou diskusi. Konkrétní případ máme třeba z Ostravy, kde diskuze nebyla možná vůbec, protože to byl trojúhelník, ve kterém tři zainteresované strany spolu jednat neumí a ani nechtějí komunikovat. A stejný případ je budova BAUHAUSU, kdy majitelé pokládají telefony, říkají, že jsou nekompetentní, nebo vás odkážou na sekretariát v Brně, odkud se nikdy nevrátí odpověď. A taky je to tím, že mezi sebou bojují dva velcíáni.

Myslíte, že je to tím, že kultura tady není prioritou?

Co se týká výtvarných aktivit, tak mám dojem,

LIBOR NOVOTNÝ, ostravský umělec, který rád lidi překvapuje.

NOVOTNÝ A KUKAČKA

MgA. Libor Novotný, výtvarník a umělec, který patří k jednomu z hlavních organizátorů festivalu KUKAČKA v Ostravě. Tento festival spojuje několik desítek tvůrců, kteří společně oživují ulice, náměstí, opuštěné domy, netradiční místa a další zákoutí Ostravy. Jedná se o dočasné realizace, které mají pobavit, upozornit, vzpomenout si či jen konstatovat. Mimo to Novotný vyučuje kresbu na Fakultě umění Ostravské univerzity.

že se to vůbec nereflkuje. Na to, že v letošním roce měla být Ostrava evropským městem kultury, tak potom, co ta kandidatura padla, mi to připadá jako „Tak kultura nevyšla, sorry, uděláme město sportu, a o té kultuře už se raději nebudeme bavit“.

Má podle Tebe teda Ostrava vůbec šanci?

Má, určitě. Ono jinak to vypadá i pro lidi z venku. Pražáci tady jsou vždycky nadšení, protože mají pocit, že v Ostravě se daří realizovat spoustu věcí, které by v Praze vůbec neprošly. Mám dojem, že jsou lidi strnulí a bojí se nových věcí, že do města nepatří, nebo že jsou neadekvátní, což nechápu. Navíc třeba KUKAČKA ani není trvalá, to jsou věci na měsíc.

Je někdy demotivující vysvětlovat něco lidem, kteří v tom, co děláte, nespátují vůbec nic?

Na ulici mi to nevadí. Hrůzostrašně mi připadá slyšet „Tohle byste měli provázat s něčím“. Ale my to nechceme jako upoutávku na Coloursy ani na jinou akci. To jsou věci, které fungují autonomně. Jsou to sochy, které mají pravidla v rámci místa, na kterém jsou. Jako příklad slouží Sad Milady Horkové, kde Martin Kubica udělal boudičku, která vzpomínala na krematorium, jehož součástí býval hřbitov, částečně i židovský, který byl posléze převezen na Slezskou. Je to připomínka dost unikátní, čisté kubistické architektury, kterou nechal v 70. letech režim úplně zruinovat, tedy součást historie, o které se mnohdy ani moc neví. To mi přijde dost informací na to, aby ta věc mohla samostatně fungovat.

Tohle je i pro nás důležité. Protože my lidem, kteří na KUKAČCE spolupracují, nezadáme žádná témata. Vše si hledají sami. Vedle Masarykova náměstí je teď obchod s oblečením, ale do roku 1936 tam byla synagoga, kterou dnes připomíná jen bronzová deska. A protože ostravských židů bylo deportováno mnoho, Lumír Košar udělal objekt z kufříků jako způsob jeho vlastní připomínky. Takhle bych si představoval i opravdový památník.

Ty v současné době učíš kresbu na FU OU a momentálně probíhá výstava, kterou máš dohromady s bývalou studentkou. Co Tě mimo školu propojuje se studenty? Ovlivňují Tě nějak v Tvoji tvorbě?

Jo, to určitě. Často, i proto, že jsme poměrně malá škola, se ze studentů časem stávají kamarádi. Po pěti letech jich polovina sice zmizí, ale do té doby se společně vystavuje, dělají se akce, které nejsou limitované jenom školou, společně chodíme na pivo... začínáme společně fungovat. A ne snad, že bychom chtěli fakultu nějak protěžovat, ale i na KUKAČKU bereme pravidelně lidi z okruhu školy.

A to ovlivňování funguje taky, jen nejde lehce popsat, jakým směrem to jde. Někdy mám pocit, že lidi přichází s nápady, které jsou až moc nakopnuté mnou, protože i na ateliéru kresby začínají vřít do různých instalací venku. Jindy se zase v mojí tvorbě objevuje jejich přístup, protože mě nadchne, ale důležité je prostředí a ten okruh lidí, který se zabývá podobnými věcmi.

„Škola je pro umělce hodně důležitá. Studium má velký smysl.“

A baví Tě učit kresbu? Máš třeba i jiné ambice v rámci učení?

Mě baví spíš učit umění jako celek. U lidí mě zajímají jejich volné věci, baví mě si s nimi povídat o hudbě, o literatuře, a pak zjistím, že se z toho dá vlastně vycházet. Že bych chtěl být učitelem jenom na dríl, tak to ne. Vedoucím kresby je teď Josef Daněk, který má velké intelektuální zázemí, a který je hodně zaměřený na literaturu, protože ví, že to není jen o pili nebo o talentu. Snaží se o to, aby si studenti uvědomovali, že nějaká kresba je ilustrací, nějaká kresba je spíše procesuální, atd.

Zkrátka aby byli schopni o tom i přemýšlet, měli zvládnutý písemný projev a dokázali dát dohromady obraz, který má vlastní příběh.

Měkké spojení - instalace z Colours of Ostrava

A co si myslíš o celkové úrovni vysokých uměleckých škol u nás v republice? A myslíš si, že je instituce důležitá v dráze umělce, nebo spíš záleží na osobnosti člověka?

Škola je pro umělce hodně důležitá. Studium má velký smysl, protože většinou až na VŠ se student hlouběji seznamuje s povahou současného artu. Má 3-5 let na vlastní přemýšlení o umění, o vlastním vztahu k tvorbě a způsobu, jak se k umění stavět. Student má „luxus“ velkého ateliéru, který po škole všichni pracně hledáme a každý semestr má možnost reflexe vlastní práce u klauzur. Umění je v podstatě sofistikovaný obor, který prodělal za posledních 100 let totální transformaci a vstřebat to jako samouk by bylo dost komplikované.

Co se týká českých škol, myslím si, že ostravská tam zapadla dobře. Jsme rovnocenná

Z archivu Libora Novotného

škola a vznikají tady srovnatelné věci, i když na těch elitnějších je třeba lepší zázemí. A co se týká nás a škol venku, tak to je úplně rozdílné. Třeba v Turecku jsme měli pocit, že se teprve umělecky vyrovnávají se začátkem 20. století a mažou tam impresionistické obrazy. Ale zase v Haagu je elitní škola, kde mají 50% zahraničních studentů a poslední 2 roky je celé studium v angličtině – i pro Holanďany. Mají neskutečné podmínky, které si ti studenti musí zaplatit, ale i díky tomu je tam dobrá pracovní morálka a jejich absolventi najdou uplatnění na mezinárodní scéně.

Na KUKAČCE se podílejí i Holanďané. To jsou shodou okolností také studenti, nebo nějaká osobní známost?

To byla známost přes internet. Helmuth Smits, chlapík z Rotterdamu, je velice zábavný autor, který má sice jednoduché, ale velmi precizní věci. Na základě toho, právě když jsme byli v Haagu, jsem ho kontaktoval, vyprávěl mu o Ostravě a pozval ho sem. On souhlasil s tím, že nejvíc na východ byl zatím ve Švýcarsku. Pak si ale pohnul se zády, takže nakonec nebyl schopný letu, ale poslal nám několika stránkový text s přesným postupem, tak jsme to udělali za něj. A díky tomu, že byl nadšen a mělo to pro něj smysl, říkal, že v letošním roce by ještě něco připravil.

„Myslím si, že jsem položil dostatečnou oběť na oltář umění, takže druhý půl rok věnuju už rodině.“

KUKAČKA je intervencí do veřejného prostoru. Co teď nejvíce intervenuje do toho Tvého, osobního?

Tak já teď už rok a půl žiju hlavně tím, že jsem otec. Což je dost zábavný a vlastně tomu věnuju i hodně času. A říkal jsem si, že v letošním roce to nebudu nijak hrotit, ale výstava v Semilech byla letos už šestá. Takže si myslím, že jsem položil dostatečnou oběť na oltář umění, takže druhý půl rok věnuju už rodině.

Sleduješ nějak dráhu svých věcí? Po skončení výstavy deinstaluješ, recykluješ nebo třeba prodáváš?

Prodej, to se mi nikdy nepříhodilo (smích). Když jsou to věci venkovní, tak je většinou likviduju a schválně recykluju materiál. Ale mám úplně zarovnaný ateliér, protože tihnu k tomu, že jsem sběratel a bordelář. Galerijní věci si nechávám a vystavuju je znova. Někdy se snažím je vylepšovat, protože postupně zjistím, že se to dá udělat i jinak. Pak je uchovávám do doby, kdy už mě to nebaví, dám je do krabice, a doufám, že je někdo koupí. Ale to se pak už právě nestává.

A kdybys teď hned měl napsat z fleku něco do větví, co by to bylo?

To nevím, ty jo. Ať to tady přežijeme.

Autorem rozhovoru: MgA. Tereza Gerthnerová

Přijďte na IQač: Pivo studentů Ostravské univerzity

Od 7. října si na 4 místech v Ostravě můžete vychutnat výjimečně chytré a hořké pivo IQač. Pro studenty (jako) stvořené!

IQač totiž vznikl přímo na přání našich studentů. Ti potřebují být bystrí a mít dobře fungující mozek, proto si do IQače nechali přimíchat poměrně hodně ginkgo biloby, tedy jinanu dvoulaločného, který má na funkci mozku pozitivní vliv.

„V každém pivu je 0,2 gramů ginkgo biloby, což je poměrně dost, takže fungovat určitě bude. Zároveň jsme volili takové množství, aby to neovlivnilo

chuť,“ říká Jiří Štverka z ostravského Pivovarského domu, který je nejen na Ostravsku známý pro své vynikající pivo Qasek.

Křest je za námi

IQač se světu představil 7. října, a to přímo v historickém centru města Ostravy: na Masarykově náměstí v rámci celodenního happeningu JSME OSTRAVSKÁ!!! (www.jsmeostravska.cz). Křtitelem byli rektor Ostravské univerzity, profesor Jan Lata, Jiří Štverka a Veronika Snopková, prezidentka Stavovské unie studentů, která za IQačem stojí.

Do života mu popřáli, aby stál u zrodu mnoha nápadů i přátelství, což má být taky jeho poslání. „Nemáme své pivo, abychom se z něj opijeli. Má být spíše pojítkem mezi studenty a utužovat jejich ko-

lektiv. Když se třeba potkáme, abychom naplánovali Majáles, IQač tomu dodá na atmosféře, a v dobré atmosféře vznikají taky dobré nápady,“ vysvětluje Veronika Snopková, která šéfovala také letošnímu Majálesu.

Exkluzivní záležitost

IQač je dvanáctistupňová lahůdka z vybraného českého a německého chmelu se specifickou kombinací sladu.

Dát si jej můžete u Hobita, Skákavého ponika nebo ve studentských klubech Áčko a Voliéra. Ale pospěšte si – pokud to půjde stejným tempem, první várka IQače, která čítá 2000 piv, zanedlouho dojde. Další se bude vařit teprve na reprezentační ples OU, který se bude konat 19. února.

IQač v originálních kelímčích NICK-NACK křtí (zleva) rektor OU Jan Lata, Jiří Štverka z Pivovarského domu a Veronika Snopková ze Stavovské unie studentů.

Foto: Alžběta Sklářová

Na kafe s vědci z Ostravské

Science Café jsou neformální setkání veřejnosti s vědci v prostředí kaváren, kdy mají lidé možnost zeptat se na cokoli k danému tématu a rozšířit si tak obzory.

V Ostravě se organizace těchto setkání ujala Ostravská univerzita, a to osobitým způsobem. Díky šesti fakultám (od umění až po lékařství) má širokou škálu odborníků z různých oblastí, a proto vždy k určitému tématu přizve dva vědce z různých oborů, kteří se na věc dívají odlišným úhlem pohledu.

Poslední Science Café se například zabývalo

(i v souvislosti s IQačem) pivem a hospodskou kulturou. U kávy se setkal historik Radoslav Daněk (Pivovarnictví českých zemí v 19. a v první polovině 20. století a jeho přechod od tradiční řemeslné maloviny k moderní průmyslové velkovýrobě) se socioložkou Nicole Horákovou Hirschlerovou (Život kolem výcepu: hospodská kultura jako společenský fenomén).

Příští setkání se vrátí opět k tématům, která hýbou společností. 25. listopadu bude Science Café v rukou Fakulty sociálních studií.

Foto: plakát akce

Akademický den trochu jinak

„Standardně Akademický den představuje zahájení akademického roku, my bychom však rádi tuto slavnostní událost rozšířili o rozměr oslavy akademického života a akademických svobod obecně. Proto jsme také posunuli jeho konání blíže k 17. listopadu, k Mezinárodnímu dni studentů,“ říká kancléřka univerzity Monika Šumberová.

Tímto srdečně zveme celou akademickou obec Ostravské univerzity na Akademický den OU, který se bude konat 2. listopadu 2015 ve vítkovickém Gongu. Oficiální část začne v 15 hodin, budou oceněni vynikající studenti za jejich jedinečné vědecké, umělecké či sportovní výkony. Tím to ale zdaleka nekončí.

„Chtěli jsme, aby tato událost měla kromě ceremoniální také odbornou část, protože hlavním posláním univerzity a akademického společenství je přispívat k rozvoji poznání. Požádali jsme proto dva z děkanů naší univerzity, aby akademickou obec seznámili, čím se jako uznávaní docenti a profesori ve svém oboru zabývají. Trochu jsme jim situaci zkomplikovali tím, že jsme omezili čas jejich vystoupení na pouhých 15 minut a chceme po nich, aby se atraktivitou svého přednesu přiblížili slavným výstupům na konferencích TED,“ dodává Šumberová. Těšit se můžete na přednášku profesora Aleše Zárického a docenta Jana Hradeckého.

Celou oficiální část zakončí Orchestr Fakulty umění Ostravské univerzity několika skladbami ze slavných muzikálů. A pokračovat se bude v neformálním duchu: u pohoštění budou mít všichni možnost popovídat si s kolegy akademiky a studenty, s vedením univerzity i fakult. Akce je pro celou akademickou obec OU, je zdarma, ale je nutné si včas rezervovat místo přes portál. Odkaz na registrační formulář naleznete na OU@LIVE.

Foto: Oficiální plakát akce

Reprezentační ples OU ve Starých koupelnách Dolu Hlubina

Srdečně vás zveme na reprezentační ples Ostravské univerzity, který se bude konat 19. února ve vítkovickém industriálním areálu, konkrétně ve Starých koupelnách Dolu Hlubina. Kromě všeho, co tradičně k dobrému plesu patří, se můžete

těšit na dvě různé hudební scény i studentské pivo IQač. Více podrobností najdete během ledna či února na živém portálu OU@LIVE, oficiálním webu Ostravské univerzity nebo v dalším čísle tištěného Čtvrtletníku.

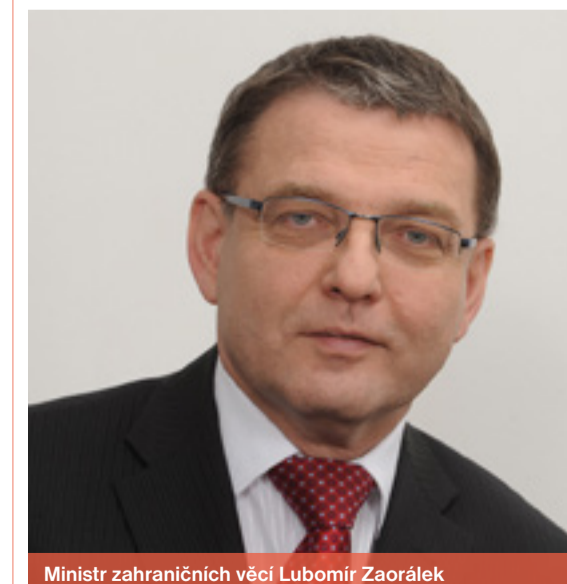

Reprezentační ples je ideální příležitostí setkat se s kolegy z řad studentů i akademiků.

Foto: Tereza Gerthnerová

Lubomír Zaorálek: Jan Hus a politika

Na půdě Ostravské univerzity se vrací její bývalý pedagog a současný ministr zahraničních věcí, Lubomír Zaorálek. 9. listopadu v 17 hodin bude mít v aule Ostravské univerzity na ulici Československá přednášku na téma Jan Hus a politika.

Ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek

Foto: ilustrační foto

Hattrick Marka Eliáše: Jak vypadal náš předek před miliardou let a proč vznikl sex?

Trojice článků biologa z Ostravské univerzity se dočkala zveřejnění v jednom z nejprestižnějších vědeckých časopisů na světě. Mimo jiné řeší třeba to, proč vznikl sex a jak vypadal pradávný předek všech eukaryot – tedy lidí, zvířat, rostlin i mikroskopických organismů.

Marku Eliášovi z Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity se spolu s jeho výzkumným týmem a spolupracovníky z tuzemska a zahraničí podařilo odhalit další informace o tvorovi, který žil před více než miliardou let a byl předchůdcem všech dodnes přeživších eukaryot – tedy lidí, zvířat, rostlin, hub, řas a prvoků. Mimo jiné vznesli i zajímavou hypotézu: je možné, že si naši předkové vymysleli sex k opravě chyb v genetické informaci způsobených základní evoluční novinkou eukaryot – mitochondrii (energetickým centrem buňky).

Pradědeček lidí i prvoků

„Chceme jej zrekonstruovat s co největší přesností a říct, jakými kroky se z něj vyvinuli dnešní tvorové – třeba lidé. Většina biologů zkoumá živočichy a rostliny, ale to jsou ve skutečnosti jen dvě větvičky na mnohem košatějším stromu všech eukaryot. Největší diverzita se nachází mezi protisty, tedy mikroskopickými organismy. Právě jejich zkoumáním se můžeme dostat až ke kořeni tohoto ‚evolučního stromu‘ – k předkovi všech eukaryot,“ vysvětluje směr svého výzkumu docent Eliáš.

„Naše práce osvětlila pozici tohoto kořene a nejdůležitějším závěrem plynoucím z tohoto výsledku je to, že v obou základních větvích eukaryot se vyskytují jistě málo známí bičíkovci s nápadně podobnou vnitřní architekturou buňky. Je tak složité, že lze jen stěží předpokládat její nezávislý vznik v obou větvích – byla tedy nejspíš přítomná už u společného předka všech eukaryot,“ objasňuje hlavní poselství a dodává, že výzkumné aktivity stojící za získanými výsledky umožnila podpora Grantové agentury České republiky.

Evoluce jak ji neznáte

Výzkum Marka Eliáše dokazuje, že nejen architektura buňky, ale i genová výbava tohoto prapředka byla překvapivě složitá. „To znamená, že evoluce nesměřuje vždy od jednoduchého ke složitějšímu. Funguje spíše skokově: relativně rychle vytvoří novou komplexitu, ke které v některých liniích něco přidá, jinde něco ztratí. A na úrovni buňky toho za celou miliardu let zas tolik zásadně nového nevymyslela,“ uvádí.

A jak konkrétně tento miliard let starý „pradědeček“ všech eukaryot nejspíše vypadal? Byl to jednobuněčný dvojbíčíkatý prvok, na jehož břišní straně byl žlábek vyztužený proteinovými vlákny. Tímto žlábkem přijímal potravu (bakterie), které si sem naháněl ze svého prostředí pomocí jednoho z bičíků.

Do života našeho dávného předka patřil i sex, přesněji sexuální cyklus – splynutí buněk a jejich

Marek Eliáš se zapálením vysvětluje, v čem spočívá jeho výzkum.

jader s pozdějším rozdělením a snížením obsahu genetické informace na polovinu. Pozoruhodná je však hypotéza, kterou Eliáš se svými spolupracovníky navrhl: je možné, že sex vznikl za účelem opravy chyb v genetických informacích způsobených aktivitou mitochondrií.

Sexem k lepšímu genům

„Při produkci energie v mitochondrii (organele zabezpečující buněčné dýchání) – vznikají i vedlejší produkty: reaktivní formy kyslíku. Ty chemicky poškozují buňku na různých úrovních, mimo jiné i její DNA. Je docela možné, že právě proto eukaryota vymyslela sex: k opravě chyb v genetické informaci. Pravděpodobnost, že dvě buňky budou mít stejnou chybu, je malá. Pokud má každá chybu na jiném místě, mají možnost si je navzájem opravit,“ objasňuje Marek Eliáš hypotézu, kterou publikoval se známým českým biologem profesorem Juliem Lukešem a jejich nizozemským kolegou, dr. Davem Speijerem z univerzity v Amsterdamu.

Časopis PNAS (Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America), ve kterém články vyšly, je jedním z nejprestižnějších multidisciplinárních vědeckých

časopisů na světě. „Publikace v PNAS jsou samozřejmě úspěch, ale toho by nebylo bez možnosti a cti spolupracovat s řadou vynikajících zahraničních kolegů. Věřím ale, že náš ostravský tým bude brzy schopen publikovat takto kvalitní práce i autonomně,“ upřesňuje Marek Eliáš.

Jedná se o vysoce teoretickou vědu, ale Marek Eliáš upozorňuje, že právě ta je základem budoucích aplikací v běžném životě. „Všichni sedí u počítače a používají smartphony, ale málokdo si uvědomuje, kolik nímravé práce a zdánlivě bezúčelného ‚hraní si‘ mnoha a mnoha lidí za tím vším je,“ hájí své teoretické zaměření a pokračuje příkladem:

„Když si čtu, že naši kolegové v jistém moravském velkoměstě zase vynalezli lék na rakovinu, musím se smát. My ve vědě víme, že tak to nefunguje. Jsou to zprávy nafouklé buď novináři, nebo lidmi z PR, případně samotnými vědci, které však podezřívám nejméně. K takovým objevům je dlouhá cesta, a i my jsme našim výzkumem pouze přispěli střípkem do mozaiky, kterou ve skutečnosti skládá spousta lidí po celém světě. A je radost být toho součástí – setkáváme se na konferencích a je to komunita fajn lidí,“ uzavírá povídání o svém povolání a svých aktuálních úspěších.

Jak Viktor Velek zachránil stopadesátiletého Lumíra

Kniha Viktora Veleka pomohla oživit československý zpěvácký spolek ve Vídni.

Kniha Lumír 150, kterou Viktor Velek vydal ke 150. výročí československého zpěváckého spolku Lumír, je více než jeho sepsanou historií. Je výpovědí o těžkém životě české menšiny ve Vídni (v roce 1900 se její počet odhadoval na 300 000) a touze po zachování národní identity v centru monarchie. Dokumentuje vznik Československa i vládu Hitlera.

To vše ilustruje prostřednictvím profilů jednotlivých sborníků spolku Lumír – právě oni tyto události zažívali a často byli výraznými osobnostmi celé české menšiny ve Vídni. A díky teoretickému zájmu Viktora Veleka z Fakulty umění Ostravské univerzity se spolek Lumír nedávno probal ze „zimního spánku“ a začal opět zpívat.

Kniha je v Ostravě k dispozici v Moravskoslezské vědecké knihovně.

Ohrožený druh: aleje a stromořadí

Tyto nenápadné a často podceňované prvky krajiny jsou z hlediska ekologického, turistického i kulturního velmi významné. Přesto jsme v posledních desetiletích svědky jejich mizení – ať už z důvodu rozšiřování infrastruktury, výstavby elektrických sloupů nebo neodborných zásahů při jejich údržbě.

Přírodovědecká fakulta Ostravské univerzity spolu s organizací Arnika se proto rozhodly vytvořit databázi téměř tisícovky moravských a slezských alejí – bude k užítku jak turistům, tak institucím, které se starají o zeleň.

„Úředníkům poslouží například při shánění peněz na ochranu přírody a krajiny, obcím k lákání turistů či rozvoji naučných stezek, turistům zase k plánování svých cest a podnikatelé tato místa mohou přijmout jako výzvu k realizaci turistických

Ostravská ve spolupráci s Arnikou vytvořila mapu alejí nejen pro turisty.

služeb,“ vysvětluje vedoucí projektu dr. Marcela Klemensová z Arniky s tím, že tato databáze je zároveň součástí celoevropské sítě INSPIRE, která slouží Evropské komisi k vyhodnocování politiky životního prostředí.

Tato databáze je zdarma přístupná všem zájemcům a odkaz na ni naleznete na webu Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity. Kromě ní je však výsledkem bádání také turistická brožura „Cesty k moravským alejím“, která obsahuje tipy na výlety pod korunami stromů a také metodika výzkumu, kterou nyní mohou využít i ostatní kraje v České republice.

Pokud i Vám některá alej přirostla k srdci, můžete pro ni hlasovat na webu www.alejroku.cz. Díky této soutěži se totiž již podařilo zachránit památná místa před vykácením.

Profesorka Maláčová s kolegy z Číny při jejich návštěvě na Ostravské univerzitě.

S Čiňany za čistší Ostravu

Ve spolupráci s čínskou Nanjing University se Ostravská univerzita snaží najít způsoby, jak šetrně, ale účinně zbavovat Ostravsko škodlivin.

„Asi bychom všichni rádi slyšeli, že je to lepší, ale není: Ostrava je na tom s životním prostředím bídně – jsme na tom nejhůře z českých měst a ve střední Evropě také obsazujeme nelichotivé příčky,“ říká profesorka Kateřina Maláčová z Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity.

Nový projekt česko-čínské spolupráce se zaměřuje na biodegradaci obtížně rozložitelných látek prostřednictvím mikroorganismů, které je dovedou rozkládat pomocí vlastních enzymů.

„Z Číny si přivezeme vzorky zeminy z kontaminovaných oblastí či uložití odpadů, ze kterých budeme izolovat mikroorganismy schopné štěpit látky kontaminující prostředí v Ostravě,“ uvádí prof. Maláčová s tím, že díky tomuto výzkumu bude možné urychlit a zefektivnit procesy dekontaminace vody a půdy.

Výzkumu se účastní také studenti a projekt je realizován díky individuálnímu grantu z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

Ostravská na Colours: Legendární premiéra je za námi

Jak Aleš Dolný zabil sto let vyhynulou vážku a proč lidi padali ze židlí? Přečtěte si, jak vypadala premiéra Ostravské univerzity na Colours of Ostrava.

ŠLÁGR TV jako fenomén dnešní doby – jedna z přednášek Ostravské na Colours, co zaplnila diskuzní scénu.

Už pár minut po začátku úvodní diskuze na téma „Proč (ne)chránit přírodu“ se první člověk sunul ze židle. Ne vedrem, ani zděšením nad čísly vymírajících druhů, ani proto, že na pódiu seděl zpěvák Dan Bárta coby nadšený přírodovědec a student Ostravské univerzity (OU). Šlo o čistou fyziku: plastovým židličkám na hladké podlaze podkluzovaly nožky a lámaly se. Situaci ale našťastí zachránil koberec, a tak se přes dramatický úvod nakonec vše odehrávalo v poklidu.

Vražda vyhynulé vážky

Snad kromě příběhu Aleše Dolného z Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity, který zabil sto let vyhynulou vážku. „V roce 1999 jsem v Karviné objevil Vážku plavou – ta už tu sto let nemá být. Rozbušilo se mi srdce, a jak jsem byl rozrušený a chtěl ji chytit, vzal jsem ji omylem rámem sítky,“ přiznal se. Naštěstí se ale ukázalo, že i tento příběh měl dobrý konec. „Pak jsem ale potkal druhou, třetí, a nakonec se zjistilo, že je jich tady tisícová populace.“

Diskuzní scénu Colours rozezněla i Bílá orchidej – to když se chystala debata s Martinem Hrdinkou na téma „Šlágr TV jako fenomén dnešní doby“. „Není to první případ, kdy pan Peterka

prokázal schopnost vycítit mezeru na trhu a zaplnit ji. Už dříve tohle dokázal se svou kapelou, která hrála politickou satiru. A stejně jako tehdy, i teď TV Šlágr přinesla určité skupině lidí (tentokrát 65+) hudbu, která se v médiích neobjevuje, ale oni ji poslouchat chtějí,“ vysvětluje úspěch této lidové televize.

Hrdinové dnešní doby

Další den pak naši Lékaři bez hranic svou návštěvností trumfli herce z Dejvického divadla. Hrdinou dne se tak stal Ondřej Šimetka. Zadumanou atmosféru pak rozbila názorová přestřelka při další diskusi: „Co s technickými památkami?“. Rozdílný pohled architekta Josefa Pleskota (autor například vítkovického Gongu) a historika Martina Strakoše na vztah centra města

« docent Ondřej Šimetka
Foto: Tereza Gerthnerová

a vítkovického industriálního prostoru vyvolal živou debatu.

A neděle patřila multikulturním tématům: ráno jsme se zasmáli s Ruskou, Američanem a Indem, kteří si vzali na paškál Čechy a odpoledne profesorka Nina Pavelčíková přiblížila kořeny Romů i prameny jejich stereotypizovaného chování.

Všechny přednášky jsme pro Vás natáčeli a jsou dostupné na Youtube pod názvem „OU na Colours 2015“. Fotky z našeho programu najdete ve fotoreportáži na OU@LIVE. Za tuto příležitost děkujeme a budeme se těšit na příští ročník!

Seznamte se, JSME OSTRAVSKÁ!!!

Letos Ostravská univerzita doslova opustila své budovy a vydala se za lidmi: kromě Colours jsme se ukázali taky na Masarykově náměstí, kde jsme rozdávali radost v rámci happeningu Jsme Ostravská!!! A to nejen středoškolákům, kteří zde měli možnost prohlédnout si všechny obory, které Ostravská univerzita nabízí a popřemýšlet, jakým směrem by chtěli sami dále pokračovat. Ale také komukoli, kdo šel kolem: čas oběda zpestřila kapela HEY!!!, studenti Lékařské fakulty OU, kteří sklídili obrovský úspěch. Potom nastoupilo ImPěčko: improvizáční herecká skupina z Ostravy, která na základě podnětů od diváků hraje krátké veselé skeče.

Vystoupení improvizáčního divadla ImPěčko

Ve 4 hodiny podium obsadil Michael Londesborough, původem britský vědec, který diváky okouznil, ohromil i vyděsil svými chemickými a fyzikálními pokusy. Den uzavřela kapela Marow a večer pokračoval literárním festivalem ČUM (aneb čtení pro univerzitu a město), který do Ostravy přivedl například Michala Viewegha či Martina Reibera.

V neposlední řadě jsme zde také pokřtili IQač – oficiální pivo studentů Ostravské univerzity, o kterém se dozvíte více v rubrice „Pozvánky“. Ten se dá považovat za jeden z velkých úspěchů tohoto dne: Pivovarský dům musel narychlo dovážet další bečky!

Kapela Marow – energická pecka na konec

Sojka – největší hit fotokoutku

Michael Londesborough, vědec-kouzelník

Detektor lži, tropická mnohonožka i alchymistická laboratoř: Ostravská Noc vědců trhla rekord

3 tisíce lidí, kteří přišli na půdu našich fakult a fronty ještě patnáct minut po konci akce: To je skóre letošní ostravské Noci vědců. A je to skóre rekordní!

Lidé si mohli vyzkoušet například detektor lži, simulovanou prohlídku jeskyně, očního stopaře, focení termokamerou, první pomoc, odezírání z úst či znakový jazyk, navštívit alchymistickou laboratoř a třídu z počátku 20. století, dozvědět se, jak fungují „chytré domy“ nebo svítící náramky, poznat tropickou mnohonožku či modrého štrá, vystoupili lidé se zkušenostmi s bezdomovectvím v divadelním představení, ti nejmenší se zbavovali strachu z bílého pláště v Nemocnici pro medvídky...

Už nyní se těšíme na další ročník. To nejoblíbenější zopakujeme a přidáme i mnoho nového!

Akční skupina ASLIDO sdružuje lidi se zkušenostmi s bezdomovectvím

Mgr. Pavlína Kuldanová, Ph.D. jako učitelka z přelomu 19. a 20. století

Tropická mnohonožka, oblíbený mazlíček hlavně u dětí

„Sexuálka“: boj ostravských mediků proti HIV

Notoricky známý vir, na který se často zapomíná, ačkoli nakažených přibývá. Studenti ostravské Lékařské fakulty toto téma otvírají přímo na středních školách: v projektu „Sexuální výchova pro pokročilé“.

Aktivní studenti jsou pro veřejnost vždycky přínosem. Když se ale jejich aktivita spojí se znalostmi z medicíny, mohou veřejnosti nabídnout něco unikátního.

Organizace IFMSA CZ, která sdružuje mladé činnorodé mediky, má v Ostravě za krátkou dobu existence Lékařské fakulty poměrně silnou základnu a úspěšně realizuje jeden projekt za druhým.

Sexuální poučení

Jedním z nich je právě „Sexuálka“. Studenti zprostředkovávají setkání středoškoláků s lidmi, kteří jsou nakaženi virem HIV. Podle studentky 4. ročníku Všeobecného lékařství a členky IFMSA CZ Terezy Štefkové se totiž mladí lidé mylně domnívají, že tuto nemoc lze vyléčit, a proto nevěnují patřičnou pozornost prevenci. Přitom nakažených přibývá.

„Existuje lék, který průběh nemoci dokáže zpomalit, což je mimochodem výsledek výzkumu českých vědců. Umí s 90 % úspěšností zabránit přenosu viru z matky na dítě. Vyléčit tuto nemoc ale nedokáže,“ dodává Kamila Kurníková, rovněž členka ostravského IFMSA CZ a studentka téhož oboru. Tato setkání navíc pomáhají středoškolákům pochopit, že nakažený člověk je na první pohled zcela normální a zdravý, takže nevyvolává pochybnosti.

Prsa a prostata jsou tabu

Prostřednictvím jiných projektů se IFMSA CZ Ostrava snaží upozornit také na další tabuizovaná témata, jako je rakovina prsu či prostaty. „Lidé nejsou otevření a považují to za něco až vulgárního. Pořád je to tabu hlavně u starší generace, a zvláště na Ostravsku,“ tvrdí Tereza Štefková.

Naši medici v akci

Kamila Kurníková na akci Světový den zdraví 7. dubna – přijďte zjistit svůj zdravotní stav zdarma

Foto: archiv IFMSA

MEDAILON: IFMSA

International Federation of Medical Students Associations je nezávislou organizací, kterou podporuje OSN i Světová zdravotnická organizace. Sdružuje studenty medicíny ze 101 zemí světa a zaměřuje se na jejich vzdělávání, na projekty veřejného zdraví, prevenci, screeningové programy i výměnné pobyty. Přestože ostravská pobočka této studentské organizace funguje teprve pátým rokem, je velmi aktivní. Pořádá například MediCafé (setkání s lékaři z praxe) či akce pro veřejnost, například při příležitosti Světového dne diabetu nebo Světového dne AIDS. Aktivní je také na poli osvěty středoškoláků – ať jde o první pomoc nebo sexuální výchovu.

Mimo to chodí mladí medici učit středoškoláky základy první pomoci a nabízejí veřejnosti měření tuku, cukru či tukových parametrů zdarma. „Snažíme se uplatnit a také předat lidem vědomosti získané na univerzitě. Dokážeme posoudit zárodek nemoci a můžeme tak pacienta správně nasměrovat,“ říká k tématu Kamila Kurníková.

Zkušenosti k nezaplacení

A co tyto aktivity přináší studentům? Samozřejmě již zmíněnou možnost aplikovat nabyté znalosti v praxi, ale také neocenitelné zkušenosti při komunikaci s pacienty. „To je věc, která mi osobně hodně dala, protože se zbavuji ostychu při hovoru o citlivých tématech, jako je třeba právě HIV,“ vysvětluje Tereza Štefková.

IFMSA CZ také zprostředkovává zahraniční stáže a umožňuje tak studentům poznat, jak zdravotnictví funguje jinde ve světě.

Je evidentní, že skloubit studium medicíny a práci pro IFMSA CZ je náročné, ale pomáhá to budoucím medikům poznat skutečnou práci, která je čeká. „Dříve pro mě byla medicína jenom dřina, ale s příchodem do této organizace se pro mě stala přímo mým životem. Najednou už vím, proč to dělám. Už si nedokážu představit, že bych v životě dělala něco jiného,“ shrnuje Kamila Kurníková.

Když praxe studenta posouvá celý kraj

Namísto pasivního plnění úkolů realizují jeden užitečný projekt za druhým. Praxe studentů Fakulty sociálních studií přispívá k růstu celého kraje v sociální oblasti.

Poměrně netradiční formou praktických předmětů se pyšní Fakulta sociálních studií Ostravské univerzity (FSS OU). Už druhým rokem studenti poměřují své síly projektovou výukou, která jim přinese zkušenosti s realizací skutečného projektu. Pro ně to je cenný bod v životopise, a pro kraj zase přispění ke zlepšení sociálních služeb.

Za konceptem této projektové výuky stojí Sabina Maňková a Ivana Kaniová (FSS OU). „Tradiční způsob vzdělávání studentům jen předkládá vzory, podle kterých se automaticky učí a které pak jen předávají dál. My jim chceme nabídnout možnost, aby mohli sami něco navrhnout a tím zjistit, jak to v praxi funguje,“ shodují se.

Studenti si tak vyzkoušejí realizaci projektu: „V prvním semestru ve vybrané organizaci, kterou

sami osloví, mapují potřeby klientů, zjišťují zájmy zúčastněných stran. Na základě toho pak vymyslí projekt, jenž posléze sepiší a v dalším semestru realizují,“ vysvětluje Sabina Maňková.

Nejde však jen o jednorázovou realizaci projektu, studenti se musí zasadit i o jeho udržitelnost. „Je to jeden z hlavních pilířů této projektové výuky. V Dětském centru Domeček měly dvě studentky na starost vytvořit metodický materiál pro předškolní vzdělávání a sehnat pro něj dobrovolníky. Používají jej dosud,“ uvádí Alena Kaniová.

Jak obě dámy tvrdí, tato projektová výuka je stále ještě „v plenkách“. Záměr do budoucna je však jasný: propojit předměty studijního plánu s projektovou výukou, aby se rozšířily možnosti a mohly se realizovat ještě ambicióznější nápady.